

Ιδεολογικά φαντάσματα και συνωμοσιολογίες

ΤΑΚΗΣ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ενώ το κρίσιμο θέμα της έντασης της φτωχοποίησης των λαϊκών στρωμάτων, σαν αποτέλεσμα της επιβληθείσας από τις ντόπιες και ξένες ελίτ οικονομικής καταστροφής, έχει περάσει στα «ψιλά» των ΜΜΕ εξαιτίας της ΧΑ, το βασικό ερώτημα που ανακύπτει προσπερνιέται: αντιμετωπίζουμε ένα πραγματικό πόλεμο με τη ΧΑ, ή μήπως ένα πόλεμο μεταξύ ιδεολογικών φαντασμάτων;

Ο πόλεμος κατά της ΧΑ από μεν τα σοσιαλιστικά (εν ευρεία εννοία) κόμματα παρουσιάζεται σαν πόλεμος μεταξύ εθνικοσοσιαλισμού και σοσιαλισμού, ενώ από τα κόμματα εξουσίας σαν πόλεμος της δημοκρατίας κατά της εθνικοσοσιαλιστικής ΧΑ. Στην πραγματικότητα, όμως, αυτές είναι συγκρούσεις που χαρακτήριζαν τον 20ο αιώνα και δεν έχουν σχέση με την πραγματική σύγκρουση που αντιμετωπίζουμε στη Νέα Διεθνή Τάξη (ΝΔΤ), η οποία ανέτειλε μετά την κατάρρευση του «υπαρκτού» και την θεσμοποίηση της νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης.

Έτσι, δεν είναι μόνο ο εθνικοσοσιαλισμός αλλά και ο σοσιαλισμός με τη μορφή της σοσιαλδημοκρατίας (που βασίλευε στις πρώτες μεταπολεμικές δεκαετίες) που προϋπέθεταν οικονομική —επομένως και εθνική— κυριαρχία, δηλαδή εθνική αγορά και εθνικό κεφάλαιο που διαχειρίζεται το έθνος-κράτος. Σήμερα, όμως, κανένα κράτος πλήρως ενσωματωμένο στη διεθνοποιημένη οικονομία της αγοράς δεν έχει οικονομική κυριαρχία. Εκτός, βέβαια, αν ανήκει στο κλειστό κλαμπ της «Ομάδας των 7» που αποτελεί κυρίως την Υπερεθνική Ελίτ (Υ/Ε), οπότε διαθέτει σημαντικό βαθμό οικονομικής και πολιτικής συγκυριαρχίας, αφού οι ελίτ του μετέχουν στη διαχείριση της νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης είναι και συνιστώσες της σημερινής άτυπης παγκόσμιας διακυβέρνησης. Όσον αφορά στον κρατικιστικό σοσιαλισμό, ουσιαστικά εξαφανίστηκε μετά τη κατάρρευση του «υπαρκτού», ενώ ο «σοσιαλισμός σε μία χώρα» είναι ακόμη πιο δύσκολος στη παγκοσμιοποιημένη οικονομία, εφόσον, με το εχθρικό περιβάλλον γύρω του και αντιμετωπίζοντας μια συμπαγή Υ/Ε, αναπόφευκτα θα κατέληγε σε ένα νέο αυταρχικό καθεστώς, όπως τα Σταλινικά καθεστώτα. Όμως, αυτό ήταν το μεγαλύτερο πρόβλημα του «υπαρκτού», παρά το γεγονός ότι, αντίθετα με το καπιταλιστικό σύστημα, είχε επιτύχει την κάλυψη των βασικών αναγκών όλων των πολιτών.

Αλλά δεν είναι μόνο ο κρατισμός κάθε είδους (σοσιαλιστικός, εθνικοσοσιαλιστικός κ.λπ.) που αποκλείεται στη σημερινή παγκοσμιοποίηση αλλά και η ίδια η δημοκρατία. Και δεν εννοώ βέβαια την πραγματική δημοκρατία που είναι η άμεση άσκηση της πολιτικής καθώς και της οικονομικής εξουσίας από τις συνελεύσεις των πολιτών, αλλά ακόμη και τα διάφορα είδη αντιπροσωπευτικής ή κοινοβουλευτικής «δημοκρατίας» που στην πραγματικότητα είναι μορφές ολιγαρχίας. Στη ΝΔΤ, η πολιτική εξουσία, στα κράτη που είναι πλήρως ενσωματωμένα στην παγκοσμιοποιημένη αγορά, ασκείται από διάφορες μορφές Κοινοβουλευτικής Χούντας. Δηλαδή, μιας μορφής πολιτικής εξουσίας που έχει μεν τον τύπο της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας αλλά, στην πραγματικότητα, η εξουσία αυτή ασκείται από μια ολιγομελή ομάδα γύρω από τον Πρόεδρο Δημοκρατίας ή τον Πρωθυπουργό, που σε μια διεθνοποιημένη οικονομία αποτελούν εντολοδόχους της Υ/Ε. Και αυτά όλα δεν είναι «συνωμοσιολογίες», (όπως αποπροσανατολίζει η πανίσχυρη προπαγάνδα της Υ/Ε που ελέγχει και τα διεθνή ΜΜΕ), αφού στηρίζονται σε συστημική αλλά και εμπειρική ανάλυση.

Έτσι, σήμερα, ο αγώνας παντού είναι για την λαϊκή εξουσία, δηλαδή την αυτοδιάθεση των λαών από την Υ/Ε, που προϋποθέτει ρήξη με την ΝΔΤ της νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης και της Κοινοβουλευτικής Χούντας. Με αυτή την έννοια, ο πραγματικός πόλεμος σήμερα είναι ένας εθνικοαπελευθερωτικός αγώνας των λαών, και όχι «εθνικιστικός», όπως υποστηρίζει η πλήρως ενσωματωμένη στη ΝΔΤ «Αριστερά», διεθνής και Ελληνική της οποίας μάλιστα ο μελλοντικός Υπ. Οικονομικών που θα διαδεχθεί και ουσιαστικά θα συνεχίσει το έργο του Στουρνάρα, (αλλά με ροζ μανδύα), συκοφαντικά κατέταξε τον υπογράφωντα στην «εθνικιστική» Αριστερά! (Γ. Μηλιός, Θέσεις, τ.125) Και αυτό, όταν ο ίδιος από τις πρώτες ημέρες της κρίσης καταστροφολογούσε για τις συνέπειες τυχόν εξόδου μας από την ΕΕ, ακριβώς όπως έκαναν οι Γιωργάκης, Παπακωνσταντίνου κ.λπ.. Με άλλα λόγια, έπαιζε πρωταγωνιστικό ρόλο στην (δήθεν από «αριστερή» σκοπιά) στήριξη της καταστροφικής για τα λαϊκά στρώματα πολιτικής του Μονόδρομου, που αναπόφευκτα οδηγούσε στα Μνημόνια. Και αυτά πληρώνει σήμερα ο Ελληνικός λαός...

Υ.Γ. Στο άρθρο μου της 22/5 έγραφα: «εναντίον της Χρυσής Αυγής έχει ξεσηκωθεί όχι μόνο το ντόπιο κατεστημένο (...) αλλά και τα όργανα της υπερεθνικής και σιωνιστικής ελίτ (πολιτικά, οικονομικά, ΜΜΕ, ΜΚΟ κ.λπ.) που ομόφωνα απαιτούν την απαγόρευση της Οργάνωσης —ανεξάρτητα βέβαια από το τι λέει το 15%-20% του ελληνικού λαού και ανεξάρτητα από το γεγονός ότι το Σύνταγμά μας (που προφανώς το γράφουν στα παλιότερα των παπουτσιών τους) δεν επιτρέπει παρόμοιο μέτρο». Ο γνωστός γραφικός «δημοσιογράφος» Γ.Πρετεντέρης που είχε διακριθεί στο παρελθόν στην υπονόμηση κάθε εργατικού αγώνα κατά της Κοινοβουλευτικής Χούντας και της τρόικας, και τώρα διαπρέπει στο νέο του ρόλο ανακριτή, εισαγγελέα και τηλεδικαστή κουρελιάζοντας τις ασφαλιστικές δικλίδες της αστικής δικαιοσύνης για το τεκμήριο αθωότητας του κατηγορουμένου μέχρι την έκδοση τελεσίδικης καταδικαστικής απόφασης (όχι απλού πορίσματος της Εισαγγελίας του Άρειου Πάγου! —βλ. υπόθεση δολοφονίας Λαμπράκη) δεν δίστασε να συκοφαντήσει το άρθρο μου. Έτσι, δόλια πετσοκόβοντας την παραπάνω αναφορά και με τίτλο «Φταίνε (πάλι) οι Εβραίοι;» Βήμα (6/10), έμμεσα, αλλά σαφώς, ρίχνει τη ρετσινιά του αντισημιτισμού. Αν όμως είχε κάνει την στοιχειώδη δημοσιογραφική έρευνα πρωτοετούς φοιτητή δημοσιογραφικής σχολής, θα έβρισκε και τα σχετικά στοιχεία, αλλά και θα μάθαινε ότι στην μακρόχρονη συγγραφική δουλειά μου ποτέ δεν γράφω κάτι που δεν μπορώ να τεκμηριώσω. Έτσι θα έβρισκε, για να αναφέρω σχετικό δείγμα, ότι, αμέσως μετά την είσοδο στη Βουλή της ΧΑ, η γνωστή Σιωνιστική Οργάνωση Anti Defamation League ζητούσε από τον Κ.Παπούλια να αρνηθεί τον διορισμό οποιουδήποτε μέλους της ΧΑ στη κυβέρνηση, ενώ στη συνέχεια ο πρόεδρος του Σιωνιστικού Παγκόσμιου Εβραϊκού Συμβουλίου (WJC) απαιτούσε από τον Α.Σαμαρά να θέσει εκτός νόμου την ΧΑ ("Ε", 19/3/2013). Αργότερα ακολούθησε και σχετική δήλωση της Αμερικανοεβραϊκής Επιτροπής (AJC,-Left.GR, 2/5/13).

<http://www.inclusivedemocracy.org/fotopoulos/>

Link: http://www.inclusivedemocracy.org/fotopoulos/greek/grE/gre2013/2013_10_13.html